TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2009. gada 11. jūnijā *

Lieta C-529/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 2. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 28. novembrī, tiesvedībā

Chocoladenfabriken Lindt & Sprüngli AG

pret

Franz Hauswirth GmbH.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), A. Ticano [*A. Tizzano*], E. Levits un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Sławiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 19. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Chocoladenfabriken Lindt & Sprüngli AG* vārdā — H. G. Kamans [*H.-G. Kamann*] un G. K. Hilde [*G. K. Hild*], *Rechtsanwälte*,

— *Franz Hauswirth GmbH* vārdā — H. Šmits [*H. Schmidt*], *Rechtsanwalt*,

— Čehijas valdības vārdā — M. Smoleks [*M. Smolek*], pārstāvis,

— Zviedrijas valdības vārdā — A. Falka [*A. Falk*] un A. Engmans [*A. Engman*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — H. Krēmers [*H. Krämer*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2009. gada 12. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju.

2 Šis lūgums iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Chocoladenfabriken Lindt & Sprüngli AG* (turpmāk tekstā — "*Lindt & Sprüngli*"), kas reģistrēta Šveicē, un *Franz Hauswirth GmbH* (turpmāk tekstā — "*Franz Hauswirth*"), kas reģistrēta Austrijā.

3 Ar prasību sakarā ar nelikumīgi uzmantošanu *Lindt & Sprüngli* būtībā prasīja, lai *Franz Hauswirth* izbeigtu Eiropas Savienības teritorijā ražot un laist tirgū šokolādes zaķus, kas esot tik līdzīgi tiem, kas ir aizsargāti ar tai piederošo Kopienas trīsdimensiju preču zīmi (turpmāk tekstā — "attiecīgā Kopienas preču zīme"), ka tos varot sajaukt.

4 *Franz Hauswirth* iesniegtā pretprasība par šīs preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu būtībā ir pamatota ar to, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktu pēdējo minēto nevar aizsargāt kā preču zīmi, jo *Lindt & Sprüngli*, iesniedzot minētās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojusies ļaunprātīgi [nav rīkojusies labā ticībā].

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

5 Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktā ar virsrakstu "Absolūti spēkā neesamības pamati" ir noteikts:

"Kopienas preču zīmi paziņo [atzīst] par spēkā neesošu, ja [Iekšējā tirgus saskaņošanas] Birojā [(preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)] iesniegts attiecīgs iesniegums, vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu:

[..]

b) ja pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunprātīgi [ļaunticīgi]."

6 Regula Nr. 40/94 ir atcelta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (kodificētā redakcija) (OV L 78, 1. lpp.), kas spēkā stājās 2009. gada 13. aprīlī. Tomēr, ievērojot pamata prāvas faktu norises laiku, tai piemērojama Regula Nr. 40/94.

Valsts tiesiskais regulējums

7 *Markenschutzgesetz* [Likuma par preču zīmju aizsardzību] (*BGBl*. 260/1970) 34. panta 1. punktā, redakcijā, kas publicēta *BGBl*. I, 111/1999, ir noteikts:

"Ikviens var prasīt preču zīmi atzīt par spēkā neesošu, ja pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunticīgi".

8 Saskaņā ar 9. panta 3. punktu Likumā pret negodprātīgu konkurenci (*Bundesgesetz gegen den unlauteren Wettbewerb*, *BGBl*. 448/1984), tā redakcijā, kas publicēta *BGBl*. I, 136/2001, preču ārējais noformējums, apvalks vai iesaiņojums tiek aizsargāts tāpat kā uzņēmuma apzīmējums, ja attiecīgā tirgus dalībnieki tos uzskata par uzņēmuma identitātes pazīmi.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

9 Vismaz kopš 1930. gada Austrijā un Vācijā tiek tirgoti šokolādes zaķi dažādās formās un krāsās, kuri kopīgi tiek dēvēti "Osterhasen".

10 Šokolādes zaķu individuālās formas bija ļoti dažādas, kamēr tos izgatavoja un saiņoja ar rokām, taču, ieviešot mehanizēto saiņošanu, rūpnieciski ražotie zaķi ir kļuvuši aizvien līdzīgāki.

11 *Lindt & Sprüngli* kopš piecdesmito gadu sākuma ražo šokolādes zaķi formā, kas ir ļoti līdzīga formai, kādu aizsargā attiecīgā trīsdimensiju preču zīme. Kopš 1994. gada tā to tirgo Austrijā.

12 2000. gadā *Lindt & Sprüngli* kļuva par īpašnieci attiecīgajai trīsdimensiju preču zīmei, kurā ir attēlots sēdošs šokolādes zaķis zelta krāsā ar sarkanu [cilpā sasietu] lentu un zvārguli un uzrakstu brūnā krāsā "Lindt GOLDHASE", un kas ir šāda:

13 Minētā preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz šokolādi un šokolādes izstrādājumiem, kas ietilpst 30. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

14 Kopš 1962. gada *Franz Hauswirth* laiž tirgū šokolādes zaķus. Attiecīgais zaķis, kurš tiek aplūkots pamata prāvā, ir šāds:

15 Iesniedzējtiesa uzskata, ka pastāv sajaukšanas iespēja starp *Franz Hauswirth* ražoto un tirgoto šokolādes zaķi un šokolādes zaķi, kuru, izmantojot attiecīgo trīsdimensiju preču zīmi, ražo un tirgo *Lindt & Sprüngli*.

16 Minētā sajaukšanas iespēja it īpaši izrietot no tā, ka *Franz Hauswirth* ražotais un tirgotais zaķis pēc formas un krāsas ir līdzīgs zaķim, kuru aizsargā attiecīgā trīsdimensiju preču zīme, kā arī no tā, ka šī sabiedrība uzlīmi izvieto preces apakšpusē.

17 Tāpat iesniedzējtiesa uzskata, ka citi Eiropas Kopienā reģistrēti ražotāji ražo šokolādes zaķus, kas ir līdzīgi zaķim, kas ir reģistrēts kā attiecīgā trīsdimensiju preču zīme. Turklāt nozīmīgs šo ražotāju skaits uz šiem zaķiem pircējam redzamā veidā izvieto sava uzņēmuma nosaukumu.

18 Pirms attiecīgās trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas *Lindt & Sprüngli* saskaņā ar valsts konkurences tiesību noteikumiem vai rūpnieciskā īpašuma tiesību noteikumiem bija vērsusi prasības vienīgi pret tādu preču ražotājiem, kuras bija identiskas precei, kas vēlāk bija pamats šīs preču zīmes reģistrācijai.

19 Pēc attiecīgās trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas *Lindt & Sprüngli* sāka vērsties pret ražotājiem, kuri atbilstoši tās rīcībā esošajai informācijai ražoja preces, kas bija tik līdzīgas ar šo preču zīmi aizsargātajam zaķim, ka tās varēja sajaukt.

20 *Oberster Gerichtshof* norāda, ka lēmums, kas tai jāpieņem attiecībā uz pretprasību, ko iesniegusi *Franz Hauswirth*, ir atkarīgs no jautājuma par to, vai *Lindt & Sprüngli*, iesniedzot attiecīgās trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, rīkojusies ļaunticīgi Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

21 Šajos apstākļos *Oberster Gerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai [..] Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja rīcība ir uzskatāma par ļaunticīgu, ja viņš pieteikuma iesniegšanas brīdī ir zinājis, ka konkurents (vismaz) vienā dalībvalstī izmanto identisku apzīmējumu vai apzīmējumu ar sajaukšanas iespēju saistībā ar tādām pašām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem, un viņš ir iesniedzis preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, lai nepieļautu, ka konkurents turpmāk izmanto šo apzīmējumu?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša:

Vai pieteikuma iesniedzēja rīcība ir uzskatāma par ļaunticīgu, ja viņš ir iesniedzis preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, lai varētu liegt konkurentam turpmāk izmantot šo apzīmējumu, lai gan pieteikuma iesniegšanas brīdī viņš zināja vai viņam bija jāzina, ka konkurents, izmantojot identisku vai līdzīgu apzīmējumu saistībā ar identiskām precēm vai pakalpojumiem vai arī precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pastāv sajaukšanas iespēja, jau ir ieguvis "lielu [preču zīmes izmantošanas] komerciālo vērtību" ("wertvollen Besitzstand")?

3) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša:

Vai ļaunticīga rīcība ir izslēdzama, ja pieteikuma iesniedzējs attiecībā uz savu apzīmējumu jau ir ieguvis reputāciju tirgū un rezultātā aizsardzību saskaņā ar konkurences tiesību normām?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

22 Ar saviem jautājumiem, kas izskatāmi kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, kādi ir atbilstošie kritēriji, kas tai ir jāņem vērā, lai izlemtu, vai, iesniedzot apzīmējuma reģistrācijas pieteikumu, pieteikuma iesniedzējs ir rīkojies ļaunticīgi Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

Lietas dalībnieku argumenti

23 *Lindt & Sprüngli* būtībā apgalvo, ka apstāklis, ka reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs zina par konkurentiem tirgū, kā arī tam ir nodoms liegt tiem piekļuvi tirgum, nenozīmē, ka pieteikuma iesniedzējs rīkojies ļaunticīgi Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Faktiski atbilstoši šīs sabiedrības viedoklim šiem elementiem būtu pievienojama nelojāla rīcība, t.i., rīcība, kas ir pretrunā labiem komercdarbības tikumiem. Pamata prāvā šāda rīcība neesot pierādīta.

24 Saskaņā ar *Lindt & Sprüngli* viedokli attiecīgajai trīsdimensiju preču zīmei jau pirms tās reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas bija kā reputācija, tā arī atšķirtspēja uzņēmējdarbībā un tādējādi tā dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs bija aizsargāta vai nu atbilstoši konkurences tiesību regulējumam, vai preču zīmju tiesību regulējumam. Minētā sabiedrība piebilst, ka šī preču zīme kā apzīmējums tika izmantota ilgāku laika periodu pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas un tā šo reputāciju ieguva nozīmīgu reklāmas izdevumu rezultātā. Līdz ar to minētā apzīmējuma kā preču zīmes reģistrācija bija paredzēta, lai aizsargātu tās komerciālo vērtību pret imitētām precēm.

25 Savukārt saskaņā ar *Lindt & Sprüngli* viedokli, ja ITSB apzīmējumu reģistrē kā preču zīmi un ja pēc tam tā netiek faktiski izmantota, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktu, trešās personas pirms piecu gadu termiņa beigām var apgalvot, ka šīs preču zīmes reģistrācijas brīdī pieteikuma iesniedzējs nav rīkojies labticīgi, un šī iemesla dēļ lūgt, lai minēto preču zīmi atzīst par spēkā neesošu.

26 *Franz Hauswirth* būtībā apgalvo, ka Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir nepieciešams koriģējošs pasākums vai nu gadījumos, kad nav piemērojami parastie absolūtie reģistrācijas atteikuma pamati, vai gadījumos, kad relatīvie atteikuma pamati nav piemērojami tādēļ, ka nav iegūtas nekādas konkrētas tiesības uz aizsardzību. Tādējādi šī sabiedrība apgalvo, ka ļaunticība ir pierādīta, ja apzīmējuma kā preču zīmes reģistrācijas pieteicējs ir zinājis, ka konkurents ir ieguvis "lielu [preču zīmes izmantošanas] komerciālo vērtību" ("wertvollen Besitzstand") vismaz vienā dalībvalstī attiecībā uz identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm, un lūdz apzīmējumu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, lai liegtu šim konkurentam turpināt izmantot savu apzīmējumu.

27 Līdz ar to saskaņā ar *Franz Hauswirth* viedokli, reģistrējot attiecīgo trīsdimensiju preču zīmi, *Lindt & Sprüngli* bijis nodoms pilnībā izskaust savus konkurentus. Faktiski *Lindt & Sprüngli* esot mēģinājusi liegt turpināt ražot preci, kas tikusi tirgota kopš sešdesmitajiem gadiem vai, tās šībrīža formā — kopš 1997. gada. Ņemot vērā "lielu

[preču zīmes izmantošanas] komerciālo vērtību" ("wertvollen Besitzstand") *Franz Hauswirth* būtu bijis jāsaglabā savs tirgus un tās konkurenti Kopienā nedrīkstētu to apdraudēt.

28 *Franz Hauswirth* piebilst, ka Reglamenta Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta formulējums tieši neparedz iespēju labot ļaunprātību [ļaunticīgu rīcību] tā apzīmējuma reputācijas dēļ, kura reģistrācija par Kopienas preču zīmi ir pieteikta, tā ka pamata prāvā nevar atsaukties uz reputāciju, kas iegūta pirms attiecīgās trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas.

29 Čehijas valdība uzskata, pirmkārt, ka Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda pieteikuma iesniedzēja rīcība, kas iesniedz reģistrācijas pieteikumu, lai liegtu konkurentam turpināt izmantot identisku vai līdzīgu apzīmējumu, kaut arī reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī viņš zināja vai viņam bija jāzina, ka konkurents šāda apzīmējuma izmantošanas rezultātā ir ieguvis "lielu [preču zīmes izmantošanas] komerciālo vērtību" ("wertvollen Besitzstand") attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem, radot sajaukšanas iespēju, ir tāpat jāuzskata par ļaunprātīgu [ļaunticīgu] rīcību. Minētā valdība piebilst, ka apstāklis, ka pieteikuma iesniedzējs attiecībā uz tā izmantoto apzīmējumu jau ir ieguvis reputāciju, neizslēdz ļaunticīgu rīcību.

30 Zviedrijas valdība būtībā uzsver, ka pietiek ar to, ka pieteikuma iesniedzējs ir zinājis, ka cits tirgus dalībnieks izmanto apzīmējumu, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju, lai uzskatītu, ka ļaunprātība [ļaunticība] Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir pierādīta. Šī valdība precizē, ka mērķim, uz kuru vērsta apzīmējuma reģistrācija par preču zīmi, proti, liegt konkurentam turpināt izmantot apzīmējumu, kā arī gūt labumu no tās iegūtās vērtības, nav nozīmes, izvērtējot ļaunticības esamību. Minētā valdība piebilst, ka Regulas Nr. 40/94 formulējums vai sistēma nekādi neapstiprina, ka, lai pastāvētu ļaunprātība [ļaunticība], tiktu izvirzīta prasība, ka jābūt nodomam, un ka pretēja interpretācija ietvertu nepamatotas grūtības pierādījumu jautājumā un samazinātu iespēju tādam tirgus dalībniekam, kas pirmais izmantojis attiecīgo preču zīmi, apstrīdēt nepamatoto reģistrāciju.

31 Eiropas Kopienu Komisija būtībā apgalvo, ka procedūrā par apzīmējuma reģistrāciju par preču zīmi ITSB ir jāpārbauda, vai šī reģistrācija veikta ar mērķi to faktiski izmantot. Savukārt, ja ITSB apzīmējumu reģistrē kā preču zīmi un ja pēc tam tā netiek faktiski izmantota, trešās personas pirms piecu gada termiņa beigām, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktu, var apgalvot, ka šīs preču zīmes reģistrācijas brīdī pieteikuma iesniedzējs nav rīkojies labticīgi, un šī iemesla dēļ lūgt, lai minēto preču zīmi atzīst par spēkā neesošu.

32 Attiecībā uz kritērijiem, kam ir nozīme, lemjot, vai pieteikuma iesniedzējs rīkojies ļaunticīgi, Komisija min šī pēdējā rīcību tirgū, citu tirgus dalībnieku rīcību attiecībā uz pieteikto apzīmējumu, apstākli, ka pieteikuma iesniedzējam pieteikuma iesniegšanas brīdī pieder preču zīmju pakete, kā arī visus citus attiecīgās lietas konkrētos apstākļus.

33 Saskaņā ar Komisijas viedokli savukārt nozīmes nav ne tam, ka trešā persona jau izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu, kas var vai nevar izraisīt sajaukšanas iespēju, ne apstāklim, ka pieteikuma iesniedzējs zina par šo izmantošanu, ne arī apstāklim, ka trešā persona ir ieguvusi "lielu [preču zīmes izmantošanas] komerciālo vērtību" ("wertvollen Besitzstand") attiecībā uz tā izmantoto apzīmējumu.

Tiesas atbilde

34 Lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem, ir jāatgādina, ka no Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta formulējuma izriet, ka ļaunprātība [ļaunticība] ir viens no Kopienas preču zīmes absolūtiem spēkā neesamības pamatiem, tā ka uz to lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu var atsaukties kā ITSB, tā pretprasības ietvaros.

35 No šīs pašas normas izriet, ka brīdis, kas ir jāņem vērā, novērtējot pieteikuma iesniedzēja ļaunticību, ir brīdis, kad ieinteresētā persona iesniedz reģistrācijas pieteikumu.

36 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka izskatāmajā lietā Tiesas izskatīšanā ir vienīgi lieta, kurā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī vairāki ražotāji tirgū izmantoja identiskus vai līdzīgus apzīmējumus attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija bija pieteikta.

37 Ir svarīgi norādīt, ka pieteikuma iesniedzēja ļaunprātības [ļaunticības] pastāvēšana Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus uz šo lietu attiecināmos faktorus.

38 Konkrētāk, attiecībā uz faktoriem, kas minēti prejudiciālajos jautājumos, proti:

— apstākli, ka pieteikuma iesniedzējs zina vai tam ir jāzina, ka trešā persona vismaz vienā dalībvalstī izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta;

— pieteikuma iesniedzēja nodomu liegt šai trešai personai turpināt izmantot šādu apzīmējumu, kā arī

— juridiskās aizsardzības apmēru, kāds ir trešās personas apzīmējumam un apzīmējumam, kura reģistrācija tiek lūgta,

ir jāsniedz šādi precizējumi.

39 Pirmkārt, attiecībā uz vārdiem "bija jāzina", kas ir ietverti otrā prejudiciālā jautājuma formulējumā, ir jānorāda, ka prezumpcija, ka pieteikuma iesniedzējs ir zinājis par to, ka trešā persona izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta, cita starpā var izrietēt no tā, ka attiecīgajā ekonomikas nozarē par šādu izmantošanu ir vispārzināms un ka šādu zināšanu cita starpā var secināt no šādas izmantošanas ilguma. Faktiski, jo senāka ir šāda izmantošana, jo lielāka ticamība, ka pieteikuma iesniedzējam brīdī, kad tas iesniedza reģistrācijas pieteikumu, ir par to bijis zināms.

40 Tomēr ir jākonstatē, ka ar apstākli, ka pieteikuma iesniedzējs ir zinājis vai tam bija jāzina, ka trešā persona vismaz vienā dalībvalstī jau ilgu laiku izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta, pašu par sevi nepietiek, lai varētu konstatēt pieteikuma iesniedzēja ļaunticību.

41 Līdz ar to, lai novērtētu ļaunticības pastāvēšanu, tāpat ir jāņem vērā pieteikuma iesniedzēja nodoms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī.

42 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka pieteikuma iesniedzēja nodoms, kā to turklāt norādījusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 58. punktā, vērā ņemamajā brīdī ir subjektīvs elements, kas ir jānosaka, atsaucoties uz izskatāmās lietas objektīvajiem apstākļiem.

43 Attiecīgi nodoms liegt trešām personām tirgot preci noteiktos apstākļos var raksturot pieteikuma iesniedzēja ļaunticību.

44 Tā tas it īpaši ir gadījumā, kad beigu beigās izrādās, ka pieteikuma iesniedzējs apzīmējumu kā Kopienas preču zīmi faktiski ir reģistrējis bez nodoma to izmantot tikai, lai liegtu trešām personām iekļūt tirgū.

45 Šādā gadījumā preču zīme neveic savu pamatfunkciju — garantēt patērētājam vai gala lietotājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot tam bez iespējas sajaukt atšķirt šo preci vai pakalpojumu no citas izcelsmes precēm un pakalpojumiem (skat. it īpaši 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-456/01 P un C-457/01 P *Henkel*/ITSB, *Recueil*, I-5089. lpp., 48. punkts).

46 Tāpat apstāklis, ka trešā persona jau ilgu laiku izmantojusi apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, un ka šim apzīmējumam ir noteikta apmēra juridiskā aizsardzība, ir viens no faktoriem, kas ir atbilstošs, lai novērtētu pieteikuma iesniedzēja ļaunticību.

47 Šādā gadījumā pieteikuma iesniedzējs tiesības, ko piešķir Kopienas preču zīme, varētu izmantot tikai, lai negodīgi konkurētu ar konkurentu, kas izmanto apzīmējumu, kurš tā īpašo iezīmju dēļ jau ir ieguvis noteikta apmēra juridisko aizsardzību.

48 Tomēr pat šādā gadījumā un it īpaši ja tirgū vairāki ražotāji izmanto identiskus vai līdzīgus apzīmējumus attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta, nevar izslēgt, ka pieteikuma iesniedzējs ar šī apzīmējuma reģistrāciju tiecas uz likumīga mērķa sasniegšanu.

49 Kā norādījusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 67. punktā, tas tā it īpaši var būt gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī zina, ka trešā persona, kas ir nesens tirgus dalībnieks, cenšas gūt labumu no minētā apzīmējuma, kopējot tā noformējumu, kā rezultātā pieteikuma iesniedzējs reģistrē apzīmējumu, lai liegtu izmantot šo noformējumu.

50 Turklāt, kā to tāpat norāda ģenerāladvokāte savu secinājumu 66. punktā, pieteiktās preču zīmes raksturam arī var būt nozīme, novērtējot pieteikuma iesniedzēja ļaunticību. Faktiski gadījumā, kad attiecīgais apzīmējums sastāv no preces kopējās formas un noformējuma, pieteikuma iesniedzēja ļaunticību varētu konstatēt vieglāk, ja konkurentu izvēles brīvību attiecībā uz preces formu un noformējumu ierobežotu tehniska vai komerciāla rakstura apsvērumi tā, ka preču zīmes īpašnieks var saviem konkurentiem liegt ne tikai izmantot identisku vai līdzīgu preču zīmi, bet arī tirgot līdzvērtīgas preces.

51 Tādējādi, lai konstatētu, vai pieteikuma iesniedzējs rīkojies ļaunticīgi, var ņemt vērā, cik plaša reputācija ir apzīmējumam brīdī, kad tiek iesniegts reģistrācijas pieteikums ar mērķi reģistrēt to kā Kopienas preču zīmi.

52 Faktiski šāda apmēra reputācija tieši varētu attaisnot pieteikuma iesniedzēja interesi nodrošināt plašāku sava apzīmējuma juridisko aizsardzību.

53 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu jāatbild tādējādi, ka, lai novērtētu pieteikuma iesniedzēja ļaunticības pastāvēšanu Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, valsts tiesai ir jāņem vērā visi faktori, kuriem ir nozīme izskatāmajā lietā un kuri pastāvēja brīdī, kad tika iesniegts pieteikums par apzīmējuma reģistrāciju par Kopienas preču zīmi, it īpaši:

— apstāklis, ka pieteikuma iesniedzējs zināja vai tam bija jāzina, ka trešā persona vismaz vienā dalībvalstī izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta;

— pieteikuma iesniedzēja nodoms liegt šai trešai personai turpināt izmantot šādu apzīmējumu, kā arī

— juridiskās aizsardzības apmērs, kāds ir trešās personas apzīmējumam un apzīmējumam, kura reģistrācija tiek lūgta.

Par tiesāšanās izdevumiem

54 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

lai novērtētu pieteikuma iesniedzēja ļaunticības pastāvēšanu Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 51. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, valsts tiesai ir jāņem vērā visi faktori, kuriem ir nozīme izskatāmajā lietā un kuri pastāvēja brīdī, kad tika iesniegts pieteikums par apzīmējuma reģistrāciju par Kopienas preču zīmi, it īpaši:

— **apstāklis, ka pieteikuma iesniedzējs zināja vai tam bija jāzina, ka trešā persona vismaz vienā dalībvalstī izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta;**

— **pieteikuma iesniedzēja nodoms liegt šai trešai personai turpināt izmantot šādu apzīmējumu, kā arī**

— **juridiskās aizsardzības apmērs, kāds ir trešās personas apzīmējumam un apzīmējumam, kura reģistrācija tiek lūgta.**

[Paraksti]